

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6Csp/78/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216214271
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Pivarčí
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4216214271.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom JUDr. Máriom Pivarčim, v právnej veci žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom Lamačská cesta 8, 833 04 Bratislava, IČO: 31 749 542, v konaní zastúpený: GARAJ & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Jozefínska 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, proti žalovanému: L. A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX G., v konaní zastúpený: LÖWY & LÖWY s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Slowackého 56, 821 04 Bratislava - Ružinov, IČO: 47 236 230, o zaplatenie sumy 14.770,21 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 14.770,21 € spolu s úrokom za obdobie do 12.02.2016 vo výške 532,41 €, úrokom vo výške 3,60 % ročne zo sumy 14.770,21 € od 29.03.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 150,86 €, úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 14.770,21 € od 29.03.2016 do zaplatenia, a zmluvnou pokutou vo výške 1.588,20 €, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 498,38 € z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 30.08.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 14.770,21 € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzatvoril Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. XXX/XXXX/XXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 19.916,35 € (pôvodne 600.000,- Sk) pri základnej úrokovej sadzbe 3,60% ročne s dobou splatnosti 30 rokov. Žalovaný sa dostal s plnením dlhu do omeškania, a preto mu žalobca zaslal Výzvu na úhradu zo dňa 14.05.2015 ktorou žalovaného vyzval na úhradu dlhu 13 omeškaných splátok, ktorá bola žalovanému doručená dňa 14.05.2015. Žalovaný bol k dátumu 11.01.2016 v omeškaní s 21 splátkami (2.076,48 €) , čím došlo k splneniu podmienky ustanovenia čl. VIII bod 8.4 Zmluvy o úvere oprávňujúcej žalobcu k odstúpeniu od zmluvy o úvere. Žalobca odstúpil od zmluvy o úvere podaním zo dňa 12.02.2016, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 26.02.2016, čím sa stal splatný celý dlh. V odstúpení bol žalovaný vyzvaný, aby dlžnú sumu uhradil v lehote 30 dní od doručenia odstúpenia. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 14.770,21 €, úroku ku dňu 11.01.2016 vo výške 1.111,80 €, úroku z omeškania 150,86 € a zmluvnej pokuty vo výške 1.588,20 €. Zmluvná pokuta bola vypočítaná v zmysle bodu 8.5. zmluvy o úvere ako súčet nesplatennej istiny a nesplateného zmluvného úroku a tento výsledok násobený koeficientom 0,1. Žalobca si ďalej uplatnil úrok a úrok z omeškania. Žalobca si v žalobe zároveň uplatnil náklady spojené s uplatnením pohľadávky a to vo výške 498,38 €, ktoré pozostávali z nákladu za Výzvu na úhradu vo výške 83,76 € a z nákladu za Odstúpenie od zmluvy o úvere vo výške 414,62 €. Na základe uvedeného preto žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 14.770,21 € spolu s úrokom za obdobie do 12.02.2016 vo výške 532,41 €, úrokom vo

výške 3,60 % ročne zo sumy 14.770,21 € od 29.03.2016 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 150,86 €, úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 14.770,21 € od 29.03.2016 do zaplataenia, nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 498,38 € a zmluvnou pokutou vo výške 1.588,20 €, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň si uplatnil trovy konania.

2. Žalobca k žalobe pripojil Zmluvu o poskytnutí podpory č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 12.12.2000, Faktúru č. 19/2001 zo dňa 11.01.2001, Príkaz na úhradu zo dňa 16.01.2001, Históriu pohybov na účte č. XXXXXXXXXXXX, Výzvu na úhradu zo dňa 14.05.2015 spolu s doručenkou, Odstúpenie od úverovej zmluvy zo dňa 12.02.2016 spolu s doručenkou a plnomocenstvo udelené zástupcovi žalobcu.

3. Dňa 19.12.2016 bolo súdu doručenie vyjadrenie žalobcu označené ako „Vyjadrenie žalobcu k problematike spotrebiteľských právnych vzťahov v kontexte aktuálnej judikatúry, Úprava žalobného návrhu.“ Žalobca sa v tomto podaní vyjadril k pojmu dodávateľ v kontexte spotrebiteľskej zmluvy, k negatívnemu vymedzeniu pojmu spotrebiteľský úver a upravil žalobný návrh zo dňa 26.08.2016 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 14.770,21 € spolu s úrokom za obdobie do 12.02.2016 vo výške 1.111,80 €, úrokom vo výške 3,60 % ročne zo sumy 14.770,21 € od 29.03.2016 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 150,86 €, úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 14.770,21 € od 29.03.2016 do zaplataenia, nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 498,38 € a zmluvnou pokutou vo výške 1.588,20 €, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň si uplatnil trovy konania.

4. Uvedené podanie posúdil súd ako zmenu žaloby nakoľko došlo k uvedeniu rozdielneho úroku za obdobie do 12. 02. 2016 a to vo výške 1111,83 €. Súd nerozhodoval po pripustení zmeny žaloby v zmysle § 141 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), nakoľko v čase doručenia zmeny žaloby nebola žaloba s prílohami doručená žalovanému. K doručeniu žaloby s prílohami ako aj zmenou žaloby žalovanému došlo až dňa 29. 08. 2017 tak, ako to vyplýva z č. I. 57 spisu.

5. Dňa 15.05.2017 bolo súdu doručenie podanie žalobcu, v ktorom sa žalobca vyjadril k rozsudkom súdov Slovenskej republiky, k právnej istote s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011, č. k. IV. ÚS 499/2011-25 a uplatnil si za toto podanie trovy právneho zastúpenia vo výške 414,94 €.

6. Dňa 08.06.2018 bolo súdu doručenie podanie žalobcu označené ako „Vyjadrenie žalobcu - právny rozpor vecí“, v ktorom sa žalobca vyjadril k účinnosti Zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, k účinnosti § 52 Občianskeho zákonníka, k uplatneniu príslušenstva pohľadávky po odstúpení od zmluvy, k povahe sporu vzhľadom na priradenie do spisového registra a uplatnil si za toto podanie trovy právneho zastúpenia vo výške 415,38 €.

7. Dňa 05.11.2018 bolo súdu doručenie podanie žalobcu označené ako „Vyjadrenie žalobcu k aktuálnej judikatúre Krajských súdov - právne stanovisko“ za ktoré si uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 415,38 €.

8. Dňa 12.04.2019 bolo súdu doručenie podanie žalobcu označené ako „Vyjadrenie žalobcu k aktuálne prebiehajúcej sporu sp. zn. 6Csp/78/2016“, v ktorom sa žalobca vyjadril k vzniku § 52 Občianskeho zákonníka, k problematike formulárových zmlúv, k inštitucionálnej analógii z krajín EU, k rozhodovacej činnosti súdov SR v skutkovo a právne totožných veciach, kde bol žalobca úspešným účastníkom konania, a uplatnil si za toto podanie trovy právneho zastúpenia vo výške 416,09 €.

9. Na prejednanie veci súd nariadil na deň 09.07.2019 pojednávanie, na ktorom zástupkyňa žalobcu zotrvala na písomne podanej žalobe doručenej súdu dňa 30.8.2016.

10. Zástupkyňa žalovaného uviedla, že žalovaný by chcel objasniť okolnosti, pre ktoré sa dostal do platobnej neschopnosti a pre ktoré prišiel k neplneniu záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy so žalobcom. Žalovaný použil peňažné prostriedky v súlade so zmluvou, ktorú uzavrel so žalobcom, pričom ich poskytol spoločnosti za účelom výstavby nehnuteľnosti, ktorá mala byť neskôr prevedená do jeho vlastníctva. Zhotoviteľ, t.j. spoločnosť, ktorá mala nehnuteľnosť postaviť, túto svoju povinnosť nesplnila a to napriek opakovaným výzvam žalovaného, na čo postupoval žalovaný tak, že v dôsledku nesplnenia povinnosti ani v dodatočne poskytnutej lehote, odstúpil od zmluvy so zhotoviteľom a zároveň ho

vyzval na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré žalovanému poskytol žalobca. Napriek opakovaným urgenciám si zhotoviteľ túto povinnosť nesplnil a žalovaný bol preto nútený uplatňovať si svoje nároky súdnou cestou, výsledkom čoho bolo aj rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 9C/207/2008-111, potvrdené rozhodnutím KS Bratislava 8Co/697/2013. Napriek týmto právoplatným rozhodnutiam k vráteniu ani k vymoženiu týchto peňažných prostriedkov neprišlo, nakoľko zhotoviteľ sa vyhol splneniu tejto povinnosti tak, že obchodnú spoločnosť zlúčil s inou obchodnou spoločnosťou a nehnuteľnosť, ktorú mal previesť do vlastníctva žalovaného predal. Žalovaný sa snažil zabrániť týmto krokom, a to najmä tak, že podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré mu súd prvej inštancie vyhovel avšak na odvolanie zhotoviteľa Krajský súd v Bratislave rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, čo zhotoviteľovi umožnilo tak ako sme uviedli nehnuteľnosti, ktoré mali byť prevedené do vlastníctva žalovaného scudziť tretej osobe. Výsledok je teda taký, že žalovaný nedisponuje nehnuteľnosťou, na ktorú boli poskytnuté peňažné prostriedky zo strany žalobcu a nedisponuje ani peňažnými prostriedkami, ktoré mu žalobca poskytol. A to napriek všetkému úsiliu, ktoré na ich získanie vynaložil. Pokiaľ ide k ostatným nárokom uplatneným spolu s istinou, žalovaný sa oboznámil s podaniami žalobcu, ktorými primárne argumentuje, že zmluvný vzťah medzi ním a žalovaným nie je spotrebiteľským vzťahom. Žalovaný sa s týmito argumentmi nestotožňuje, a to z dôvodu, že samotná zmluva, ktorá je súčasťou súdneho spisu, v článku 12.3 odkazuje na iné, na použitie Občianskeho zákonníka a zároveň poukazujeme na to, že rozhodovacia prax v predmetnej otázke nie je jednotná a sudy posudzujú vzťah z danej zmluvy aj ako spotrebiteľský vzťah, čo vyplýva aj z aktuálnych súdnych rozhodnutí. Poukazujeme napríklad na rozhodnutie KS Prešov 1Co/35/2018, taktiež rozhodnutie KS Prešov 7Co/1/2016, ako aj rozhodnutie KS Prešov 1Co/278/2014. Spotrebiteľský vzťah medzi žalobcom a žalovaným je preto potrebné zohľadniť pri posudzovaní nároku na úrok z omeškania, zmluvne dojednaný úrok ako aj zmluvnú pokutu. Ďalej uviedol, že v prípade ak bude mať súd za to, že základ nároku, t.j. najmä istina je dôvodná, žiadal, aby súd rozhodol tak, že povolí splátky tejto istiny v rozsahu 100,- € mesačne, čo odôvodňujeme tým, že žalovaný nedisponuje žiadnym nehnuteľným majetkom, žalovaný nedisponuje žiadnym hodnotným hnutelným majetkom, žalovaný má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, býva v podnájme, v súčasnosti ukončuje podnikateľskú činnosť a od septembra sa plánuje zamestnať. Napokon ak teda súd bude mať za to, že základ nároku je dôvodný, žiadal, aby pri rozhodovaní nároku trov konania aplikoval ustanovenie § 257 CSP, nakoľko mal za to, že sú tu dané okolnosti hodné osobitého zreteľa na strane žalovaného, čo vyplýva nielen z prezentovaných okolností, pre ktoré sa dostal do platobnej neschopnosti, ale aj zo sociálneho postavenia žalobcu, tak ako sme uviedli v rámci argumentácie o povolení splátok. Zároveň nepriznanie nároku na náhradu trov konania by neprišlo ku vzniku závažnej ujmy na strane žalobcu, pričom zdôraznil, že napriek právnomu zastúpeniu ide v danom prípade viac menej o formulárové žaloby, kde sú skutkové okolnosti takmer rovnaké, argumentácia žalobcu je totožná, čo vyplýva aj z ním predložených rozhodnutí. Zástupkyňa žalovaného krátkou cestou založila do spisu Odstúpenie od zmluvy zo dňa 17.2.2006, kópiu rozsudku OS Bratislava II - 9C/207/2008 a uznesenie KS Bratislava č.k. 8Co/697/2013. Kópiu týchto listín zároveň krátkou cestou doručila zástupkyňa žalobcu.

11. Zástupkyňa žalobcu v reakcii na vyjadrenie žalobcu uviedla, že skutkové okolnosti, ktoré uvádza zástupca žalovaného nie sú relevantné pre toto konanie, nakoľko použitie finančných prostriedkov žalovaný nemá vplyv na jeho povinnosť vrátiť finančné prostriedky z titulu zmluvy o úvere a následného odstúpenia od zmluvy. Čo sa týka spotrebiteľského charakteru sporu dovoľujem si súdu predložiť rozsudok NS SR č.k. 4Cbo/106/2018 zo dňa 29.4.2019, kde NS SR konštatoval, že zmluva o poskytnutí podpory uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a rovnako nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka. Nakoľko v tomto prípade ide o právny záväzný názor NS, tvrdenia žalovaného o spotrebiteľskom charaktere sporu považujeme za vyvrátené. Vzhľadom na uvedené trváme na podanej žalobe aj v časti uplatneného príslušenstva pohľadávky, pričom navrhovanú splátku zo strany žalovaného považujeme za neadekvátnu. Poukazujem na to, že výška anuitnej splátky bola u žalovaného stanovená vo výške 98, 88 € a vzhľadom na odstúpenie od úverovej zmluvy tento návrh považujem za neadekvátny. V prípade, že by súd zobral do úvahy návrh žalovaného o povolenie splátkového kalendára, žiadame, aby súd vykonal dokazovanie majetkových, finančných a sociálnych pomerov žalovaného. Dovoľujem si tiež poukázať na skutočnosť, že aplikácia § 257 CSP v tomto prípade nie je dôvodná, nakoľko v tomto spore nebol preukázaný zo strany žalovaného žiadny dôvod hodný osobitého zreteľa. Žalovaný sa v priebehu súdneho konania žiadnym spôsobom k uplatnenému nároku nevyjadril, nekontaktoval žalobcu, či už v rámci predsúdneho konania, ale ani v rámci súdneho konania. V zmysle CSP má každý právo dať sa

zastúpiť, žalobcu nevynímajúc, pričom žalobca toto právo využil, čo nie je dôvod na nepriznanie nároku trov konania.

12. Zástupkyňa žalovaného v reakcii na vyjadrenie zástupkyne žalovaného uviedla, že sa nestotožňuje s konštatovaním žalobcu, že názor vyjadrený v predložennom rozhodnutí NS SR je záväzným právnym názorom pre konajúci súd. Tento názor môže byť záväzný len pre konanie na Okresnom súde Prešov 20C/331/2015. Rovnako nejde o rozhodnutie veľkého senátu NS SR, ktoré by bolo záväzné aj pre iné senáty NS SR. Žalovaný v tomto štádiu nevie vylúčiť, že neexistujú rozhodnutia NS SR, ktoré zastávajú iný názor o predmetnej otázke. Pripájame sa k návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania, čo do skúmania majetkových pomerov na strane žalovaného.

13. Súd následne pojednávanie odročil na 04.10.2019 za účelom predloženia dokladov preukazujúcich majetkové pomery žalovaného.

14. Dňa 24.07.2019 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, ktorý prostredníctvom svojho zástupcu uviedol, že žalovaný je konateľ a spoločník spoločnosti N., Z..F..P., L.: XXXXXXXXX. Vzhľadom na skutočnosť, že účtovníčka v čase od termínu pojednávania, do dnešného dňa čerpá dovolenku, nevieme predložiť potrebné účtovné doklady k predmetnému podaniu. Po návrate účtovníčky z dovolenky, tieto obratom zabezpečíme. Zo všeobecne dostupných zdrojov je zrejmé, že obchodná spoločnosť má v súčasnosti daňové nedoplatky aj 778,55 €. Žalovaný utlmil svoju podnikateľskú činnosť, a od septembra sa plánuje riadne zamestnať. Pracovnú zmluvu a pod., v prípade, ak bude zamestnaný, predložíme na pojednávaní. Žalovaný v súčasnosti nie je nikde zamestnaný, o čom predložil potvrdenie zo sociálnej poisťovne. Žalovaný nevlastní žiaden nehnuteľný majetok. Žalovaný nevlastní žiaden hnutel'ný majetok vyššej hodnoty. Žalovaný žije sám v prenajatom byte, pričom mesačné nájomné za prenajatý, pričom za prenájom mesačne platí 400,00 €. Popri nájomnom hradí žalovaný aj ďalšie náklady spojené s užívaním bytu. Žalovaný má vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu Á. G. nar. XX.XX.XXXX. Konanie o úprave rodičovských práv a povinností prebieha v Maďarsku, pričom rodičia uzatvorili rodičovskú dohodu s tým, že žalovaný sa zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa vo výške 60.000 forintov, čo predstavuje cca. 200 €. V súvislosti s návrhom na splátky, považoval navrhovanú sumu 100,00 € za primeranú, a to vzhľadom na skutočnosť, že aj jednotlivé splátky boli žalovaným žalobcovi hradené v navrhovanej výške.

15. K uvedenému vyjadreniu sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 21.08.2019, v ktorom uviedol, že žalovaný nepreukázal svoje príjmy a to titulom mandátnej zmluvy alebo titulom vyplácaných odmien z obchodnej spoločnosti N. Z..F..P.. Žalovaný rovnako nepreukázal svoje výdavky, ktoré deklaruje vo svojom Vyjadrení týkajúce sa výšky nájomného a nákladov spojených s užívaním bytu. Žalovaný svoje ďalšie výdavky preukázal existenciou Rodičovskej dohody, ktorá má podľa jeho tvrdení preukazovať jeho povinnosť prispievať na výchovu a výživu maloletej Á. G.Ó. vo výške 200,00 €. Vzhľadom na skutočnosť, že táto Dohoda bola predložená len v maďarskom jazyku, Žalobca navrhuje, aby tento dôkaz nebol zo strany konajúceho súdu akceptovaný. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany Žalovaného neboli preukázané jeho majetkové, finančné a sociálne pomery, resp. nárok na povolenie splátok, Žalobca žiadal, aby súd zaviazal Žalovaného na plnenie uplatneného nároku v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

16. Na pojednávaní, ktoré bolo nariadené na deň 04.10.2019 žalobca zotrval na podanom návrhu v plnom rozsahu a žalovaný uviedol, že na žalobcu je potrebné hľadieť ako na dodávateľa.

17. Súd sa na pojednávaní oboznámil s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a to žalobou, Zmluvou o poskytnutí podpory č. XXX/XXXX/XXXX zo dňa 12.12.2000, Faktúrou zo dňa 11.01.2001, História pohybov na účte č. XXXXXXXXXXXX, Výzvou na úhradu zo dňa 14.05.2015, Odstúpením od úverovej zmluvy zo dňa 12.02.2016, Vyjadreniami žalobcu, a ostatnými v spise sa nachádzajúcimi listinami a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav veci:

18. Súd mal preukázané, že dňa 12.12.2000 žalobca so žalovaným uzatvorili Zmluvu o poskytnutí podpory č. zmluvy XXX/XXXX/XXXX podľa ustanovení zákona Národnej rady SR č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania a následných predpisov vo forme úveru.

19. Súd mal ďalej za preukázané, že na základe uvedenej Zmluvy o poskytnutí podpory a to článku II bola žalovanému ako dlžníkovi poskytnutá podpora formou úveru vo výške 600.000,- Sk, pri základnej úrokovej sadzbe 3,6 % s lehotou splatnosti 30 rokov. Podľa článku IV žiadateľ sa zaväzuje splatiť veriteľovi celý úver so základnou úrokovou sadzbou vo výške 3,6 % na účet v banke. Dlžník sa súčasne zaväzuje, že dlh, ktorý sa skladá z úveru a úroku, bude splácať pravidelnými mesačnými splátkami a to tak, že platba bude vykonaná vždy do 15. kalendárneho dňa nasledujúceho mesiaca počas lehoty celej splatnosti úveru.

20. Súd mal ďalej za preukázané, predovšetkým z histórie pohybov na účte na č. I. 32 spisu, že žalovaný sa dostal s plnením dlhu do omeškania, a preto mu žalobca zaslal Výzvu na úhradu zo dňa 14.05.2015 ktorou žalovaného vyzval na úhradu dlhu 13 omeškaných splátok, ktorá bola žalovanému doručená dňa 18.05.2015. Žalobca odstúpil od zmluvy o úvere podaním zo dňa 12.02.2016, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 26.02.2016, čím sa stal splatný celý dlh. V odstúpení bol žalovaný vyzvaný, aby dlžnú sumu uhradil v lehote 30 dní od doručenia odstúpenia. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 14.770,21 €, úroku ku dňu 11.01.2016 vo výške 1.111,80 €, úroku z omeškania 150,86 € a zmluvnej pokuty vo výške 1.588,20 €. Z histórie pohybov na účte vyplýva, že ku dňu 11. 01. 2016 bol žalovaný v omeškaní z 21 splátkami vo výške 2076,48 €.

21. Žiadnu z vyššie uvedených skutočností žalovaný nespochybňoval.

22. Podľa článku IV bod 4.2 až 4.3 Zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru (ďalej len „Zmluva“) prvá až 359 mesačná splátka je stanovená čiastkou vo výške 2.728,00 Sk. Posledná splátka je zostatok dlhu.

23. Podľa článku VIII Zmluvy, zmluvné strany sa pre prípad poručenia zmluvných povinností, alebo iných právnych predpisov, ktoré majú priamy vzťah k uzavretej zmluve dohodli na spôsobe uplatnenia nasledovných sankcií:

24. Podľa bodu 8.1. Zmluvy, v prípade, ak dlžník poskytnutú podporu použije inak, ako je účelovo viazaná, je povinný v súlade so zákonom NS SR 303/95 Z. z. tieto vrátiť do fondu a súčasne uhradiť aj úrok vo výške 0,2% za každý deň neoprávneného použitia, maximálne do výšky 2 násobku poskytnutej podpory. Lehota na vrátenie je určená do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia o odstúpení od zmluvy a výzvy k vráteniu.

25. Podľa bodu 8.2. Zmluvy, oneskorené úhrady aspoň 3 splátok sa považujú za neoprávnené použitie prostriedkov fondu.

26. Podľa bodu 8.3. Zmluvy, v prípade, ak dlžník mešká so zaplatením viac ako 2 splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, alebo niektorú dlžnú splátku, ktorá bola akceptovaná po dohode s fondom neuhradí ani na výzvu, fond je oprávnený zastaviť čerpanie podpory v banke, ak ešte nebola podpora vyčerpaná. Fond je oprávnený zvýšiť úrokovú sadzbu 0,5 % pre každú nesplatenú časť podpory. Toto právo si fond môže uplatniť pri každom opakovanom porušení podmienok pri splácaní podpory.

27. Podľa bodu 8.4. Zmluvy, v prípade, ak je dlžník v omeškaní s úhradou ktorejkoľvek splátky dlhšie ako 6 mesiacov je fond oprávnený po doručení výzvy k vyrovnaní splátok od zmluvy odstúpiť jednostranne, ak nebudú splnené podmienky uvedené vo výzve.

28. Podľa bodu 8.5. Zmluvy, Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade naplnenia bodu 8. 4. je dlžník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z celej dlžnej sumy v termíne do tridsiatich dní od doručenia výzvy dlžníkovi.

29. Žalovaný namietal, že samotná zmluva, ktorá je súčasťou súdneho spisu, v článku 12.3 odkazuje na použitie Občianskeho zákonníka a zároveň poukázal na to, že rozhodovacia prax v predmetnej otázke nie je jednotná a súdy posudzujú vzťah z danej zmluvy aj ako spotrebiteľský vzťah, čo vyplýva aj z aktuálnych súdnych rozhodnutí. Poukázal napríklad na rozhodnutie KS Prešov 1Co/35/2018, taktiež rozhodnutie KS Prešov 7Co/1/2016, ako aj rozhodnutie KS Prešov 1Co/278/2014. Spotrebiteľský vzťah medzi žalobcom a žalovaným je preto potrebné zohľadniť pri posudzovaní nároku na úrok z omeškania, zmluvne dojednaný úrok ako aj zmluvnú pokutu.

30. Súd vec posúdil právne nasledovne:

31. Podľa § 1 ods. 3 písm. p) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.12.2010, spotrebiteľským úverom nie je úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu.

32. Osobitným predpisom podľa pozn. 4 pod čiarou rozumie napríklad zákon č. 200/1997 Z. z. o študentskom pôžičkovom fonde v znení neskorších predpisov, zákon č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, § 37e zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 492/2009 Z. z.

33. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení účinnom od 01.07.2009 do 14.10.2012, financovanie štátnej podpory (ďalej len „podpora“) pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu sa uskutočňuje prostredníctvom štátneho fondu rozvoja bývania (ďalej len „fond“). Fond je právnická osoba so sídlom v Bratislave.

34. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení účinnom od 01.07.2009 do 14.10.2012, správu fondu vykonáva Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Na čele fondu je riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva minister výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len „minister“).

35. Podľa § 3 zákona č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení účinnom od 01.07.2009 do 14.10.2012, Zdroje fondu sú: a) splátky úverov poskytnutých z fondu, b) splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu, c) sankcie za porušenie zmluvných podmienok, d) výnosy z prostriedkov fondu uložených v štátnej pokladnici s výnimkou výnosov z prostriedkov poskytnutých fondu zo štátneho rozpočtu, e) príjmy z výťažku pri výkone exekúcie veci, na ktorú bolo zriadené zmluvné záložné právo, f) zostatky prostriedkov fondu k 31. decembru predchádzajúceho rozpočtového roka a zostatky prostriedkov poskytnutých fondu zo štátneho rozpočtu, ak spĺňajú podmienky podľa osobitného predpisu, g) zostatky nevyčerpanej podpory vrátenej žiadateľom s výnimkou zostatkov vrátenej nevyčerpanej podpory poskytnutej z prostriedkov štátneho rozpočtu v predchádzajúcich rokoch, h) príspevky poskytnuté z Fondu národného majetku Slovenskej republiky za podmienok ustanovených osobitným predpisom, i) dary, j) dotácie zo štátneho rozpočtu, k) iné zdroje, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

36. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení účinnom od 01.07.2009 do 14.10.2012, prostriedky fondu možno použiť na a) podpory poskytované na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu, b) realizáciu vládneho programu zateplovania, c) správu fondu.

37. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení účinnom od 01.07.2009 do 14.10.2012, podporu možno poskytnúť na tieto účely: a) obstaranie bytu výstavbou, nadstavbou, vstavbou, prístavbou, dostavbou, prípadne prestavbou nebytového priestoru v bytovom dome, v rodinnom dome alebo v polyfunkčom dome, b) výstavba alebo dostavba zariadenia sociálnych služieb, ktoré poskytuje starostlivosť celoročne (ďalej len „zariadenie sociálnych služieb“), alebo prestavba nebytového priestoru na zariadenie sociálnych služieb, c) kúpa bytu, d) obnova bytovej budovy, e) výstavba nájomného bytu vrátane bytu, ktorý sa získa nadstavbou, vstavbou, prístavbou, prípadne prestavbou nebytového priestoru, f) obnova zariadenia sociálnych služieb, g) zateplovanie bytovej budovy.

38. Podľa § 6 ods. 1 až 5 a 8 zákona č. 607/2003 Z. z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení účinnom od 01.07.2009 do 14.10.2012, Fond hospodári podľa schváleného rozpočtu. Rozpočet fondu je zapojený finančnými vzťahmi na rozpočet ministerstva. Po finančnom zúčtovaní vzťahov k štátnemu rozpočtu a po schválení štátneho záverečného účtu Národnou radou Slovenskej republiky sa zostatok

prostriedkov fondu k 31. decembru príslušného roku prevádza do nasledujúceho rozpočtového roku. Za hospodárenie s prostriedkami fondu zodpovedá riaditeľ. Prostriedky fondu sú vedené na osobitnom účte v Štátnej pokladnici. Kontrolu hospodárenia s prostriedkami fondu vykonáva Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

39. Podľa § 8 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 607/2003 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení účinnom od 01.07.2009 do 14.10.2012 (ďalej v texte ako zákon o ŠFRB v znení účinnom od 01.07.2009 do 14.10.2012), druhy podpory sú: a) úver, b) nenávratný príspevok.

40. Z uvedeného zákonného vymedzenia potom jednoznačne vyplýva, za akým účelom je žalobca oprávnený použiť finančné prostriedky, ako aj skutočnosť, že nevykonáva obchodnú, resp. podnikateľskú činnosť za účelom dosiahnutia zisku, ktorý by následne prerozdeľoval. Samotné hospodárenie žalobcu sa v zmysle zákona o ŠFRB v znení účinnom od 01.07.2009 do 14.10.2012 riadi schváleným rozpočtom, ktorý je napojený na rozpočet ministerstva, ktoré zároveň vykonáva aj správu tohto fondu. Za samotné hospodárenie s prostriedkami fondu zodpovedá riaditeľ (§ 6 ods. 4), pričom prostriedky fondu sú vedené na osobitnom účte v Štátnej pokladnici.

41. Samotný zákon o ŠFRB v znení účinnom od 01.07.2009 do 14.10.2012 vo svojom § 9 stanovuje výšku podpory, ako aj obdobie, na ktoré je možné úver poskytnúť, pričom v § 10 stanovuje prísne podmienky poskytnutia podpory, ktoré žiadateľ musí preukázať. V ustanovení § 12 zákona sú taxatívne vymedzené jednotlivé náležitosti, ktoré každá zmluva o poskytnutí podpory musí obsahovať, pričom až samotný fond rozhodne, či uzavrie so žiadateľom zmluvu

42. Z vyššie uvedeného je preto potrebné uzavrieť, že žalobca bol vytvorený zákonom ako štátny fond a zároveň právnická osoba. Zriadený bol predovšetkým na plnenie osobitných úloh štátu, a to financovanie štátnej bytovej politiky, pričom novelou zákona o ŠFRB došlo aj k rozšíreniu taxatívne vymedzených účelov podpory a rovnako okruhu žiadateľov. S poukazom na uvedené je preto nesporné, že ŠFRB plní úlohy a vykonáva činnosť za presne stanovených podmienok vymedzených zákonom o ŠFRB, resp. ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, prostredníctvom ktorých dochádza k napĺňovaniu štátnej bytovej politiky, ktorú realizuje štát predovšetkým prostredníctvom podpory rozvoja a realizuje ju Štátny fond rozvoja bývania. Ako už bolo vyššie uvedené, žalobca ako účelový fond je síce samostatnou právnickou osobou so sídlom v Bratislave, avšak svoju činnosť nevykonáva nezávisle a samostatne. Na čele fondu je riaditeľ, ktorého vymenováva a odvoláva minister, pričom toto ministerstvo vykonáva i samotnú správu fondu. Samotné použitie prostriedkov fondu prísne upravuje zákon (§ 4), pričom tieto prostriedky sú vedené na osobitných účtoch v Štátnej pokladnici a kontrolu hospodárenia s prostriedkami fondu vykonáva Ministerstvo financií SR.

43. S poukazom na vyššie uvedené je preto dôvodná námietka žalobcu v tom smere, že nemá postavenie dodávateľa tak, ako to má na mysli § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podnikaním v zmysle § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo svojom mene, na vlastnú zodpovednosť, za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu.

44. Napriek tomu, že žalobca je právnickou osobou s právnou subjektivitou, jej správu podľa zákona vykonáva ministerstvo (v súčasnosti podľa § 2 ods. 1 zákona č. 150/2013 Z. z. Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky), hospodári podľa schváleného rozpočtu, ktorý je napojený finančnými vzťahmi na rozpočet menovaného ministerstva a jeho prostriedky je možné použiť len na 3 účely, a to: a) podpory poskytované na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu, b) realizáciu vládneho programu zateplovania, c) správu fondu, teda nedochádza tu k prerozdeľovaniu zisku ako je to pri iných obchodných spoločnostiach. Žalobca je viazaný zákonom, ktorý mu určuje, na aký účel môže použiť prostriedky fondu. Zároveň je potrebné prihliadnúť aj na tú skutočnosť, na ktorú poukazuje aj samotný žalobca, že ŠFRB neposkytuje podpory (úvery) v nadštandardnom princípe trhového hospodárstva za účelom dosiahnutia čo najvyššieho zisku. Práve naopak, podporu zo ŠFRB je možné poskytnúť len špecifickej skupine žiadateľov za zákonom ustanovených podmienok, ktoré sú pre žiadateľa priaznivejšie než podmienky, za ktorých by vedel obstaráť finančné prostriedky na kapitálovom trhu.

45. Na základe vyššie uvedeného preto súd dospel k záveru, že žalobca - ŠFRB nespĺňa definíciu dodávateľa podľa § 52 ods. 3 OZ. Je účelovým fondom, ktorý v zmysle jednoznačnej definícií pojmu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 OZ nespĺňa pojmové znaky dodávateľa, to znamená, že v danom prípade nie je možné zmluvu o poskytnutí podpory, ktorú uzavrel žalobca so žalovanými považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. OZ. To, že predmetná zmluva nie je zmluva o spotrebiteľskom úvere ani v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. je nesporné.

46. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd dospel k záveru, že zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru bola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, je preto potrebné ju považovať za úverovú zmluvu v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a aplikovať naň režim Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodného zákonníka“).

47. V zmysle § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

48. Za obchodné záväzkové vzťahy považuje právna úprava aj ďalšie vzťahy bez zreteľa na povahu účastníkov, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 261 ods. 3 písm. d/ ObZ; právne vzťahy založené zmluvou o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka) preto zo zákona reprezentujú doktrinálnu kategóriu tzv. „absolútnych obchodov“. Jej rozhodujúcim znakom je forma (typ vzťahu, nie jeho subjekty; nevyžaduje sa, aby išlo výlučne o vzťah medzi podnikateľmi). V právnom vzťahu vyplývajúcom zo zmluvy o úvere, ako aj v právnom vzťahu, ktorý vznikne zo zabezpečenia záväzku dlžníka v takomto vzťahu sa jeho subjekty riadia Obchodným zákonníkom. Skutočnosť, že ide o absolútny obchod, vylučuje dohodu strán o voľbe Obchodného zákonníka v zmysle § 262 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Ide teda o kogentnú povahu citovaného právneho ustanovenia, ktoré spôsobuje, že vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka (rozsudok NS SR 1Cdo 120/2010 z 29. 03. 2012).

49. Podľa § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento zákon.

50. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky podobu dlhšie ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

51. Odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Zánik zmluvy nastáva k dobe účinnosti právneho úkonu, ktorým oprávnená strana odstúpila od zmluvy. Tým sa Obchodný zákonník odlišuje od Občianskeho zákonníka, kde odstúpenie od zmluvy má účinky „ex tunc“, t. j. že zmluva sa zruší od počiatku, kým pri obchodno-záväzkových vzťahoch odstúpenie od zmluvy má účinky „ex nunc“, to znamená, že zánik zmluvy nastáva v dobe účinnosti právneho úkonu, ktorým oprávnená strana odstúpila od zmluvy. V dobe účinku odstúpenia od zmluvy zanikajú práva, ktoré vyplývajú priamo z obsahu zmluvy, ale nie práva, ktoré vznikli v dôsledku porušenia zmluvy. To znamená, že v zmysle § 351 ods. 1 ObZ odstúpením od zmluvy nezaniká nárok na náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku odstúpenia od zmluvy, nezanikajú ani zmluvné povinnosti týkajúce sa voľby práva alebo voľby Obchodného zákonníka podľa § 262 Obchodného zákonníka, ani ustanovenia upravujúce riešenie sporov medzi zmluvnými stranami a iné ustanovenia, ktoré podľa prejavenej vôle strán, ale vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po skončení zmluvy.

52. Podľa § 349 odsek 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

53. Podľa § 365 odsek 1 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

54. Podľa § 369 odsek 1, 2 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

55. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. účinného od 01.01.2015 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

56. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

57. Na základe prevedeného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako aj jeho právnej kvalifikácie súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu čiastočne je dôvodná. Dňa 12.12.2000 žalobca so žalovaným uzatvorili Zmluvu o poskytnutí podpory č. zmluvy XXX/XXXX/XXXX podľa ustanovení zákona Národnej rady SR č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania a následných predpisov vo forme úveru, na základe čoho boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 600.000,- Sk, pri základnej úrokovej sadzbe 3,6 % s lehotou splatnosti 30 rokov. Žalovaný sa zaviazal, že dlh bude splácať v pravidelných mesačných splátkach vždy do 15. kalendárneho dňa nasledujúceho mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru vo výške prvej až 359 mesačnej splátky výške 2.728,00 Sk. Posledná splátka je zostatok dlhu. Pasívnu legitimitáciu žalovaného mal súd preukázanú zo zmluvy o poskytnutí podpory. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že predmetnú zmluvu nie je možné považovať za spotrebiteľskú zmluvu z nasledovných dôvodov. Žalobca uzavrel zmluvu s fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, avšak zo strany žalobcu nešlo o osobu dodávateľa ako to zákon vyžaduje pre uzavretie spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca totiž nevystupoval ako dodávateľ, t.j. osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalobca zároveň nie je podnikateľom v zmysle § 2 odsek 1, 2 OBZ, nakoľko nevykonáva sústavnú činnosť vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Uvedené vyplýva zo samotného postavenia žalobcu upraveného v zákone o Štátnom fonde rozvoja bývania, v zmysle ktorého je žalobca finančnou inštitúciou slúžiacou na implementáciu finančných nástrojov podľa osobitného predpisu a správcom žalobcu je (pozn. súdu v súčasnosti) Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky. Zo samotnej definície žalobcu je preto zrejmé, že sa nejedná o podnikateľský subjekt a teda subjekt zriadený za účelom dosiahnutia zisku. Súd predmetnú zmluvu o úvere preto posudzoval podľa § 497 Obchodného zákonníka nakoľko v zmysle § 261 odsek 6 písm. d) Obchodného zákonníka sa zmluva o úvere spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, nakoľko sa jedná o obchodný záväzkový vzťah. V zmysle § 263 odsek 1 navyše nie je možné sa od uvedeného zákonného ustanovenia (§ 261) odchýliť, či vylúčiť jeho aplikáciu.

58. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver nesplácal riadne a včas a to ani po výzve, žalobca odstúpením od úverovej zmluvy zo dňa 12.02.2016 odstúpil od predmetnej úverovej zmluvy v zmysle čl. VIII. bod 4 zmluvy.

59. Žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom nároku a ani jeho výšky v spore nerozporoval. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca mal záujem so žalovaným uzatvoriť aj mimosúdnu dohodu, na ktorú žalovaný nereagoval. Vzhľadom na skutočnosť, že súd mal preukázané tvrdenia žalobcu v časti uplatneného nároku ako aj jeho výšky (v spore rozporovaný nebol), teda skutočnosti tvrdené žalobcom považoval za nesporné, zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

60. Súd ďalej priznal žalobcovi zmluvný úrok vo výške 3,6 % ročne vyčíslený ku dňu odstúpenia vo výške 1111,80 € a zmluvný úrok vo výške 3,60 % ročne zo sumy 14.770,21 € od 29.03.2016 (dátum prevzatia odstúpenia + 30 dňová lehota na zaplatenie) do zaplatenia. Súd je za to, že v prípade odstúpenia podľa § 506 ObZ je žalobca oprávnený požadovať, aby žalovaný vrátili dlžnú sumu spolu s úrokmi a nielen úroky vyčíslené ku dňu odstúpenia, nakoľko žalovaný ďalej disponuje poskytnutými finančnými prostriedkami až do ich vrátenia a preto by nebolo spravodlivé a správne, keby platil zmluvné úroky

len ku dňu odstúpenia od zmluvy a pritom naďalej disponovali s peňažnými prostriedkami žalobcu bez poskytnutia protiplnenia.

61. Zároveň sa žalovaný dostal do omeškania z nesplatených splátok splatnými pred odstúpením od Zmluvy, t.j. nesplateným úrokom z omeškania z týchto nesplatených splátok vo výške 150,86 €. Zároveň súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle § 517 odsek 1,2 OZ s poukazom na nariadenie vlády SR č. 87/95 Zb. účinného v čase vzniku omeškania, nakoľko mal preukázané, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou dlhu po zosplatnení úveru. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením dlhu a preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 14.770,21 € od 29.03.2016 do zaplatenia, Navyše, v prípade odstúpenia podľa bodu 8.5. Zmluvy vzniklo žalobcovi právo na zmluvnú pokutu vo výške 10% z celej dlžnej sumy (istina 14.770,21 € + zmluvný úrok ku dňu odstúpenia vo výške 1111,80 €) x 0,1, ktorá predstavuje 1.588,20 €. Súd s poukazom na výšku poskytnutého úveru ako aj s poukazom na dobu splatnosti uvedeného úveru mal za to, že dojednaná zmluvná pokuta bola dojednaná v súlade so zákonom. Súd poukazuje na to, že od začiatku samotného zmluvného vzťahu, teda od roku 2000, kedy bola predmetná Zmluva uzavretá, žalovaný nijakým spôsobom jednotlivé ustanovenia predmetnej Zmluvy nenamietal, nespochybňoval, nenamietal žiadne zo zmluvných podmienok.

62. Žalovaný vo svojich vyjadreniach argumentoval že v prípade, že by mal súd za to, že nárok žalobcu by bol dôvodný, žiadal, aby súd mu povolil žalovanú pohľadávku s príslušenstvom uhradiť v splátkach vo výške 100 € mesačne. Žalovaný napriek poskytnutej lehote však žiadnym spôsobom, tak, ako uviedol aj žalobca nepreukázal svoje súčasné zárokové pomery, od podania predmetnej žaloby nedošlo z ich strany ani len k čiastočnej úhrade. V priebehu celého konania podľa názoru súdu žalovaný neprodukoval ani jeden relevantný dôkaz, na základe ktorého by sa dala posúdiť finančná situácia žalovaného a na základe ktorého by bol následne súd oprávnený rozhodnúť o výške splátky v takej sume, ktorá by zodpovedala celkovým osobným a majetkovým pomerom žalovaného. Súd preto v ďalšom konaní (a ani z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise) nemal preukázané také majetkové, osobné a rodinné pomery žalovaného, ktoré by odôvodňovali možnosť súdu rozhodnúť o povolení zaplatenia dlžnej istiny s príslušenstvom v splátkach. Súd na dôvažok k výške splátok požadovaných žalobcom uvádza, že vzhľadom na celkovú výšku dlhu by boli neprimerané k sume, na ktorej zaplatenie súd žalovaného zaviazal. Súdom priznaná suma splácaná v splátkach navrhovaných žalovaným by neúmerne zaťažovala žalobcu, splatenie celkovej sumy by sa neprimerane predĺžilo, keďže k úhrade pohľadávky by prišlo až po vyše 15 rokoch. Pre úplnosť súd dodáva, že žalovaný má možnosť dohodnúť sa o splátkach priamo so žalobcom.

63. Súd preto v súlade § 232 ods. 3 CSP určil, že žalovaný je povinný svoj dlh zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku vyhláseného dňa 04.10.2019.

64. Na základe vyššie uvedeného preto rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

65. Okrem istiny, úrokov, zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, žalobca požadoval aj náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 498,38, avšak v tomto ohľade súd nevzhladol nárok žalobcu za preukázaný, a preto ho nepovažoval v tejto časti za dôvodný. Mal pritom za to, že výzva, ktorou žalobca vyzýval žalovaného na zaplatenie pohľadávky a Odstúpenie od zmluvy pred tým, než podal návrh na súd, boli úkony, ktoré bezprostredne nesúviseli s následným súdnym konaním. Tieto trovy vznikli strane sporu korešpondenciou pred začatím súdneho konania. Súd vychádzal pritom z rozhodovacej praxe Krajského súdu v Nitre, ktorý v konaniach vedených pod sp. zn. 9Co/286/2009, 9Co/188/2009 a atď. ustálil, že náklady uplatnené v predsúdnom štádiu sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Spojitosť týchto trov s určitým konaním musí preukázať ten, kto sa domáha ich náhrady. V zmysle uvedeného však žalobca žiadny dôkaz neprodukoval.

66. O nároku na náhradu trov konania v časti žalovanej sumy 14770,21 € s prísl. súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP s poukazom na § 262 odsek 1 CSP a žalobcovi úspešnému v konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

67. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno, na Krajský súd v Nitre, so sídlom Štúrova 9, 950 48 Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- f) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.